

(המשך מעמוד 7)

2. מרדכי בראון, יליד 1928, מחנך, יונה.
3. גאולה כהן, ילידת 1925, ח"כ, לאומנית.
4. אליעזר ולדמן, יליד 1937, מורה, לאומן.
5. גרשון שפט, יליד 1927, מוכיר, לאומן.
6. צבי שילוח, יליד 1911, עיתונאי, לאומן.
7. שחקן מילואים: אפרים כרמון, יליד 1916, חקלאי, לאומן.
8. יחד (תנועת ויצמן) 3 ח"כים (3-4):
 1. עוז וייצמן, יליד 1924, מנהל עסקים, מתון.
 2. בנימין כרמון, יליד 1935, מנהל, לאומן.
 3. שלמה עמר, יליד 1935, מנהל קואופרטיב, נץ.
 4. שחקן מילואים: מוטי הוד, יליד 1926, מנהל עסקים, נץ.
 5. מפר"ל - 3 ח"כים (3-4):
 1. יוסף בורג, יליד 1909, מורה בתיכון, נץ.
 2. זבולון המר, יליד 1936, מורה, נץ.
 3. אבנר שאק, יליד 1926, מרצה למיפול, לאומן.
 4. שחקן מילואים: דוד רגין, יליד 1924, פקיד, נץ.
 5. אגודת ישראל - 3 ח"כים (3-4):
 1. אברהם שפירא, יליד 1930, תעשיין, נץ.
 2. מנחם פרוש, יליד 1916, עיתונאי, נץ.
 3. שמעון סירוקה, יליד 1918, מחנך, נץ.
 4. שחקן מילואים: שמואל הפרט, יליד 1939, מחנך, נץ.
 5. חד"ש (רק"ח ואחרים) - 3 ח"כים (3-4):
 1. מאיר וילנר, יליד 1918, עיתונאי, מחנה השלום.
 2. תופיק טובי, יליד 1922, עיתונאי, מחנה השלום.
 3. צ'אלי ביטון, יליד 1949, מסגר, מחנה השלום.
 4. שחקן מילואים: תופיק זיאד, יליד 1929, ראש-עיר, מחנה השלום.
 5. הרשימה המתקדמת לשלום - 2 ח"כים (2-3):
 1. מוחמד מיעארי, יליד 1939, עו"ד, מחנה השלום.
 2. מתי פלד, יליד 1923, מרצה, מחנה השלום.
 3. שחקן מילואים: ריאח אבראלי-עסל, יליד 1937, כוהן, מחנה השלום.
 4. התנועה לזכויות האזרח - 2 ח"כים (1-2):
 1. שלמית אלון, ילידת 1928, משפטנית, יונה.

1. יוסף בורג, יליד 1909, מורה בתיכון, נץ.
2. זבולון המר, יליד 1936, מורה, נץ.
3. אבנר שאק, יליד 1926, מרצה למיפול, לאומן.
4. שחקן מילואים: דוד רגין, יליד 1924, פקיד, נץ.
5. אגודת ישראל - 3 ח"כים (3-4):
 1. אברהם שפירא, יליד 1930, תעשיין, נץ.
 2. מנחם פרוש, יליד 1916, עיתונאי, נץ.
 3. שמעון סירוקה, יליד 1918, מחנך, נץ.
 4. שחקן מילואים: שמואל הפרט, יליד 1939, מחנך, נץ.
 5. חד"ש (רק"ח ואחרים) - 3 ח"כים (3-4):
 1. מאיר וילנר, יליד 1918, עיתונאי, מחנה השלום.
 2. תופיק טובי, יליד 1922, עיתונאי, מחנה השלום.
 3. צ'אלי ביטון, יליד 1949, מסגר, מחנה השלום.
 4. שחקן מילואים: תופיק זיאד, יליד 1929, ראש-עיר, מחנה השלום.
 5. הרשימה המתקדמת לשלום - 2 ח"כים (2-3):
 1. מוחמד מיעארי, יליד 1939, עו"ד, מחנה השלום.
 2. מתי פלד, יליד 1923, מרצה, מחנה השלום.
 3. שחקן מילואים: ריאח אבראלי-עסל, יליד 1937, כוהן, מחנה השלום.
 4. התנועה לזכויות האזרח - 2 ח"כים (1-2):
 1. שלמית אלון, ילידת 1928, משפטנית, יונה.

1. יוסף בורג, יליד 1909, מורה בתיכון, נץ.
2. זבולון המר, יליד 1936, מורה, נץ.
3. אבנר שאק, יליד 1926, מרצה למיפול, לאומן.
4. שחקן מילואים: דוד רגין, יליד 1924, פקיד, נץ.
5. אגודת ישראל - 3 ח"כים (3-4):
 1. אברהם שפירא, יליד 1930, תעשיין, נץ.
 2. מנחם פרוש, יליד 1916, עיתונאי, נץ.
 3. שמעון סירוקה, יליד 1918, מחנך, נץ.
 4. שחקן מילואים: שמואל הפרט, יליד 1939, מחנך, נץ.
 5. חד"ש (רק"ח ואחרים) - 3 ח"כים (3-4):
 1. מאיר וילנר, יליד 1918, עיתונאי, מחנה השלום.
 2. תופיק טובי, יליד 1922, עיתונאי, מחנה השלום.
 3. צ'אלי ביטון, יליד 1949, מסגר, מחנה השלום.
 4. שחקן מילואים: תופיק זיאד, יליד 1929, ראש-עיר, מחנה השלום.
 5. הרשימה המתקדמת לשלום - 2 ח"כים (2-3):
 1. מוחמד מיעארי, יליד 1939, עו"ד, מחנה השלום.
 2. מתי פלד, יליד 1923, מרצה, מחנה השלום.
 3. שחקן מילואים: ריאח אבראלי-עסל, יליד 1937, כוהן, מחנה השלום.
 4. התנועה לזכויות האזרח - 2 ח"כים (1-2):
 1. שלמית אלון, ילידת 1928, משפטנית, יונה.

במדינה

לכן מנסים עתה הסובייטים לרוקן את מעמדם של ערפאת מתוכנו. לצורך זה הם משתמשים בסוכנים שלהם באש"ף, ובראשם חוותאמה. למפלגה הקומוניסטית הפלסטינית אין ייצוג במסדרות אש"ף, והיא גוף זעיר וחסר-השפעה.

עניין הדרי. על רקע זה מקבלות פעולות רק"ח, המשולבות לחלוטין במהלכי מוסקווה, משמעות נוספת ורחבה יותר.

היא מסתערת על הרשימה המתקדמת, הרוגלת במשאומתן בין ממשלת ישראל ואש"ף על בסיס של הכרה הדדית, מפני שהצעה זו מקבילה לקו של ערפאת. השבוע הכריז מאיר וילנר, באחד מנאומיו, שבכוונתו להשימה המתקדמת רוגלת במשאומתן וישיב בין ישראל ואש"ף, רוגלת רק"ח בוועדה בינלאומית, בהשתתפות ברית-המועצות, "כדרך יחידה". היתה זאת הודאה גלויה כי בעיני רק"ח ושותפיה, האינטרס הסובייטי חשוב מן האינטרס הישראלי והפלסטיני כאחד. גם הפגישה האחרונה בין מישלחת רק"ח וערפאת היתה חלק ממערכת זו. על ערפאת הופעל לחץ כביר מצד ברית-המועצות, גרמניה המזרחית, חוותאמה והקומוניסטים הפלסטיניים כדי שיאות לקבל את ראשי רק"ח ערב הבחירות. בפגישה השתתף נציג אש"ף בפראג, הנחשב כסוכן העיקרי של מוסקווה באירגון. אך וילנר וחבריו נאלצו, בסופו של דבר, לסלף את הודעת ערפאת. הם טענו כי ערפאת "איחל להם הצלחה", אך שכחו להוסיף כי באותו מישפט הוסיף ערפאת: "כמו לכל שאר הרשימות הישראליות, המכירות בזכויות הלגיטימיות של העם הפלסטיני".

כמה שעות לפני כן, במסיבת עיתונאים פומבית, הסיר ערפאת את כובעו ואמר שהוא "מצדיע לכוחות המתקדמים בישראל". הוא אישר הודעה קודמת שלו, שפורסמה בעיתון ניוירוקי, על חשיבות הרשימה המתקדמת לשלום.

אמר על כך אחד מראשי הרשימה המתקדמת: "לא נקבל הוראות מערפאת ולא מכל מקור אחר, מוסקווה או וושינגטון. בוהרי ישראל, יהודים וערבים, יצביעו לפי מצפונם והבנתם. אבל כשם שאנחנו פעלנו בשנים האחרונות כדי לעורר ולחזק את כוחות-השלום באש"ף, כן מובן לנו שכוחות-השלום באש"ף מגלים עניין כמה שמתרחש בישראל".

אירגונים לח"י קם לתחיה

ותיקי לח"י יצאו במחאה פומבית נגד המנצלים את זכר האירגון למען תעמולה לאומנית וגזענית

הסופר עמוס קינן ירד במדרגות אולם אוהל שם בתל-אביב, אחרי שהשתתף בעצרת-מחאה נגד הניסיון לפסול את הרשימה המתקדמת לשלום, כאשר נתקל ביצחק חסון, קינן, כמו חסון, היה לפני קום המדינה חבר באירגון לח"י. אך בעוד שקינן היה צעיר, והספיק להצטרף ללח"י רק בשלב האחרון של המאבק, נמנה חסון עם ותיקי הוותיקים, שהלכו אחרי אברהם ("איר") שטרן עם הכינוי "האירגון ב-1940". הוא היה בן 70, אגרידנין של לח"י.

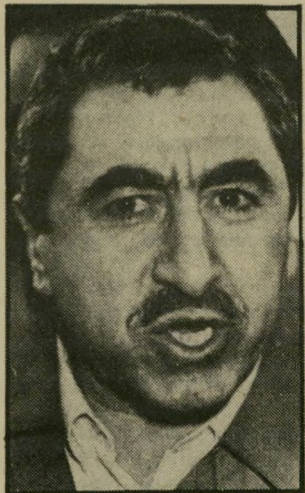
מכריח לעשות משהו חסון, בעל השפעה עמומה, לקינן, הקיצוני משתמש בשם לח"י ככינוי רכוש, והדור הצעיר עלול לקבל מעוות לגמרי על לח"י. מחללי זכר יאיר. בו במקום ענה בליבו של קינן רעיון: לכנס כמה מוותיקי לח"י ולפרסם קריאה פומבית נגד ניצול שם לח"י לרעה. כעבור כמה ימים כינס בדירתו התל-אביבית קבוצה של אנשי לח"י. בין המתכנסים היו דמויות בולטות: (המשך בעמוד 13)

של הכוח האמיתי של אש"ף. אך במסדרות האירגון הייצוג שלו קטן הרבה יותר, בגלל השיטה שקבעה ייצוג לכל האירגונים, וביניהם אירגוני-דסים זעירים. פת"ח דוגל בפיתרון מדיני בדרך של משאומתן, ושולם של דריקום בשתי מדינות.

האוסוויציה של אנשי הסירוב. הכוללת את "החזית העממית" של ג'ורג' חבש על פלגיה השונים: "החזית הדמוקרטית" של חוותאמה,

יז'ר-אש"ף ערפאת מי סוכן -

יז'ר-חזית חוותאמה של מין

המיפלגה הקומוניסטית הפלסטינית ועוד. אופוזיציה זו נשארה בתוך אש"ף גם אחרי הקרע האחרון, אך מבקשת להפיל את מנהיגותו של ערפאת ולהשתלט על האירגון. מאחר שנכשלה בכך, היא הסכימה לאחרונה להתפשר, תמורת צימצום סמכויותיו של ערפאת.

הסוכנים הסוריים, הכוללים את "פורשי פת"ח" של אבומוסא: אירגון של אחמד ג'בריל ("החזית העממית" — המפקדה כללית) אירגון-החסות הסורי אל-צעיקה, אירגון-המרצחים של אבו נידאל ("פת"ח — המפקדה המהפכנית") ועוד.

סוכני מוסקווה. כאשר ניגשו הסורים וסוכניהם לחסל את ערפאת אנשיו בטריפולי, עמדו הסובייטים בצד והמתינו. אין ספק שאילו ניצחו הסורים, היתה מוסקווה מעבירה בשמחה את מלאו תמיכתה לצידם. אולם ההתקפה נכשלה, ערפאת יצא בלתי-מונצח מן המערכה וברית המועצות חזרה לשלם מס-שפתיים למנהיגותו.

אולם הסובייטים חושדים בערפאת שהוא מוכן להיכנס בכל רגע להירבבות עם ארצות-הברית, כדי לעלות על דרך של משאומתן עם ישראל למען הקמת מדינה פלסטינית בגדה ובצפונה. זאת היתה טענת אבונידאל, כאשר רצה את ראשי מחנה-השלום באש"ף, וכך טענו הסורים, כאשר פתחו בהתקפה על ערפאת בטריפולי.

(המשך מעמוד 7)

17% מאוחזי המדינה — המעורבות הרבה יותר מיידית וחוקה. הערבים יורעים היטב שכל הכרעה בקלפי נוגעת להם, לחייהם, לסיכוייהם להיות לאזרחים שוויוניות. לכן הם צופים פחות בטלוויזיה, אך נזעקים לפעולה, מקשיבים לנאומים אינסופיים, תורמים כסף. ברחוב הערבי הבחירות הן הרבה יותר "חמות".

יתכן שהציבור היהודי הוא שבע מדי, מרצה מדי, ועל כן אדיש מדי. יתכן שאיכר את האמונה שהוא יכול להשפיע. ייתכן שהוא רוצה שיניחו לו לנפשו, ושהפוליטיקאים יריבו ביניהם. ובעיקר: שיגישו לו בידור פוליטי מעניין ומרתק, בבחינת "ישחקו הנערים לפנינו".

מיפלגות

רק"ח מול אש"ף

לכאורה היתה ההתקפה מבוזת נגד הרשימה המתקדמת בישראל. אך למעשה זוהי התקפה סובייטית על יאסר ערפאת

לכאורה, היתה זאת תופעה ישראלית מובהקת: התקפה פרועה של רק"ח על הרשימה המתקדמת לשלום, שהתחרתה עימה ברחוב הערבי, הקיצוניות של ההתקפה, שאין לה תקדים בבחירות בישראל, הוסברה עלידי כך שרק"ח נכנסה לפאניקה, בגלל הסיכוי שתאבד קולות ר מנראטים.

אך כאשר פירסם השבוע נאף חוותאמה, ראש "החזית הדמוקרטית" לשיחרור פלסטין, קריאה פומבית לערבים בישראל להצביע בעד רק"ח ונגד הרשימה המתקדמת, הסתבר כי יש למאבק מימד אחר, החורג מגבולות ישראל.

פסקדין מוות. בתעמולה היומית יומית בכתב ובעל-פה ובעיקר ביומון הערבי אל-איתחאד, טוענת רק"ח כי הרשימה המתקדמת לשלום הוקמה על-ידי סוכנות-הביון המרכזית של ארצות-הברית (סיריא) ("כדי להרוס את ההשפעה של ברית המועצות במיזרח התיכון").

אנשי הרשימה, ובעיקר האלוף (מל') מתי פלד ואורי אבנר, מאשמים בפשיע-מילחמה מחרידים, ובכללם הרג המוני של ערבים בהודמוניות שונות. נאמר עליהם שהם סוכני השב"כ, שהם פועלים בתאום עם שירות-הסתיון משה אינס, ועוד. לצורך זה הופעל גם ישראל שחק, אדם השולל פומבית את עצם קיומה של ישראל. מאמר ארוך שלו פורסם בעיתוני רק"ח בעברית ובערבית.

חלק מן ההאשמות היו מוכרות. ערב רציחתו של עיצאם סרטאוי, גיבור השלום הפלסטיני מראשי אש"ף, פירסם האירגון של אבונידאל, המופעל על-ידי סוריה וברית המועצות, פסקדין מוות על סרטאוי, אבנר ויאסר ערפאת, סרטאוי וערפאת האשמו כסוכני הביון ה אמריקאי, ואילו אבנר הואשם כאיש המוסר הישראלי, שהוטל עליו לרכוש השפעה באש"ף.

כל פלסטיני יודע כי יאסר ערפאת נפגש לא פעם ולא פעמיים עם החברים היהודיים של הרשימה המתקדמת, ובראשם פלד, אבנר ו יעקב ארנון. בבואה לטעון כי אלה הם פרשע-מילחמה, רוצח-ערבים וסוכני הביון הישראלי-אמריקאי, מטילה רק"ח למעשה האשמה על ערפאת עצמו, ואומרת שהוא שוטה או בוגד. **שלושה מחנות.** הדבר משתלב במאבק רחב יותר, המתנהל במחנה הפלסטיני.

מחנה זה מחולק עתה לשלושה פלגים עיקריים: **אירגון פת"ח,** בראשות ערפאת, הוא אירגון הרוב. לפי הערכות שונות, הוא מייצג כיום בין 80% ל-90%